

Hóseás próféta könyve

Tartalom

1.rész	3.rész	5.rész	7.rész	9.rész	11.rész	13.rész
2.rész	4.rész	6.rész	8.rész	10.rész	12.rész	14.rész

1.rész

1. Az Úr igéje, a mely lőn Hóseáshoz, a Beeri fiához, Uzziás, Jótám, Ákház, Ezékiás, Júdabeli királyok idejében, és Jeroboámnak, a Joás fiának, Izráel királyának idejében.
2. A mikor beszélni kezd az Úr Hóseással, monda az Úr Hóseásnak: Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket; mert paráznalkodván paráznalkodik e föld, nem követvén az Urat.
3. Elméne tehát és elvevé Gómert, Diblajim leányát; és az teherbe esék, és fiút szüle néki.
4. És mondá az Úr néki: Nevezd őt Jezréelnek, mert még egy kis idő, és megbüntetem a Jehu házát a Jezréel vére miatt, és eltörölöm Izráel házának királyságát.
5. És azon a napon léssen az, hogy eltöröm az Izráel ívét a Jezréel völgyében.
6. Ismét teherbe esék, és leányt szüle. És mondá néki az Úr: Nevezd őt Ló-Rukhámáhnak; mert nem kegyelmezek többé az Izráel házának, hogy akármiképen könyörülnek rajtok.
7. De a Júda házának megkegyelmezek, és megtartom őket az Úr, az ő Istenök által; de nem tartom meg őket ív, vagy kard, vagy háború által, sem lovak és lovasok által.
8. Mikor elváltasz Ló-Rukhámáht, ismét teherbe esék, és fiút szüle.
9. És mondá az Úr: Nevezd őt Ló-Amminak; mert ti nem vagytok az én népem, s én sem leszek a tiétek.
10. De mégis annyi lesz az Izráel fiainak száma, mint a tenger fövénye, a mely meg nem mérettethetik és meg nem számláltathatik; és léssen, hogy a hol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: Élő Istennek fiai!
11. És összegyűlnek Júda fiai és Izráel fiai együvé, és egy fejedelmet választanak, és feljőnek az országból, mert nagy lesz a Jezréel napja!
12. Mondjátok atyátokfiainak: Ammi! és a ti húgaitoknak: Rukhámáh!

2.rész

1. Pereljete anyáttal, pereljete (mert nem feleségem ő, és én sem vagyok néki férje), hogy tüntesse el az ő bujaságát arczáról, és az ő paráznaságát emlői közül;
2. Különböztetem őt és olyanná teszem, a milyen volt születése napján, és a pusztához teszem hasonlatossá, és olyanná változtatom őt, a milyen a kiaszott föld, és megölöm őt szomjúsággal.
3. Sőt fiain sem könyörülök, mert paráznaságnak fiai ők is.
4. Mert paráznalkodott az ő anyjok; gyalázatba merült, a ki őket szülte; mert ezt mondotta: Elmegek szeretőim után, a kik megadják kenyeremet, vizemet, gyapjúmat és lenemet, olajomat és

italomat.

5. Azért ímé tövissel rekesztem el útadat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit.

6. És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; és mikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez: mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan:

7. Mert nem vette észébe, hogy én adtam néki a búzát, a mustot és az olajat, és én sokasítottam meg ezüstjét és az aranyat, a mit ők a Baálra költöttek.

8. Azért visszaveszem búzámat a maga idejében és mustomat is az ő divatjában, és elragadom gyapjúmat és lenemet, a melyek meztelensége befedésére lettek volna.

9. És most feltárom az ő gyalázatát szeretői előtt, és senki sem szabadítja őt ki az én kezemből.

10. És megszüntetem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepe napját.

11. És elpusztítom szőlőjét és fügefáját, a melyekről ezt mondta: Ez az én bérem, a mit az én szeretőim adtak nékem, és erdővé teszem azokat, és a mezei vad emészti meg őket.

12. És megbüntetem őt a Baálok napjaiért, a melyeken füstölve áldozott azoknak, és felrakta gyűrűjét és nyaklánczát, és elment szeretői után, rólam pedig elfeledkezett, ezt mondja az Úr.

13. Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek.

14. És onnan adom meg néki az ő szőlőjét és az Akor völgyét a reménység ajtaja gyanánt, és úgy énekel ott, mint ifjúságának idején és mint Égyiptomból lett feljövételének napján.

15. És azon a napon, ezt mondja az Úr, így fogsz engem hívni: Én férjem, és nem hívsz engem többé így: Baálom.

16. És kiveszitem az ő szájából a Baálok neveit, hogy azoknak neve se említették többé.

17. És azon a napon frigyét szerzek nékik a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a föld férgével, és az ívet, kardot és háborút eltörlöm e földről, és bátorságos lakozást adok nékik.

18. És eljegyezlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el.

19. Bizony, hittet jegyezlek el téged magamnak, és megismered az Urat.

20. És azon a napon meghallgatom, azt mondja az Úr, meghallgatom az egeket, azok pedig meghallgatják a földet;

21. A föld pedig meghallgatja a búzát és a mustot és az olajat; azok pedig meghallgatják Jezréelt.

22. És bevetem őt magamnak a földbe, és megkegyelmezek Ló-Rukhámának, és azt mondom Ló-Amminak: Én népem vagy te; ő pedig ezt mondja: Én Istenem!

3.rész

1. És mondá az Úr nékem: Menj el újra, szeress egy asszonyt, a kit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; a mint az Úr is szereti Izráel fiait, bár ők idegen istenekhez fordulnak, és szeretik a szőlőskalácsokat.

2. És megszerzem azt magamnak tizenöt ezüstön és egy hómer árpán és egy leték árpán.

3. És mondám néki: Sok ideig ülsz nálam; nem paráználkodik és nem leszel férfiú; én is így leszek te irántad.

4. Mert az Izráel fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, szoborkép nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül.

5. Azután megtérnek Izráel fiai és keresik az Urat, az ő Istenöket, és Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak az Úrhoz és az ő jóságához az utolsó időkben.

4.rész

1. Halljátok meg az Úrnak beszédét Izráel fiai, mert pere van az Úrnak a földnek lakóival, mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek ismerete a földön.
2. Hamisan esküsznek és hazudnak és gyilkolnak és lopnak és paráználkodnak, betörnek és egyik vér a másikat éri.
3. Azért búsul a föld és elerőtlenül minden, a mi azon lakik, a mező vada és az ég madara egyaránt, bizony a tenger halai is elveszítettnek.
4. Mindazáltal senki se perlekedjék, és senki se feddőzzék! hiszen a te néped olyan, mint azok, a kik a pappal czivódnak.
5. De elesel nappal, és elesik veled a próféta is éjjel; anyádat is elveszítem.
6. Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged, hogy papom ne légy. És mivelhogy elfeledkeztél Istened törvényéről, elfeledkezem én is a te fiadról.
7. Mennél számosabbak lettek, annál inkább vétkeztek ellenem; de gyalázatra fordítom dicsőségöket!
8. Népem vétkéből élösködnek ők és bűneik után áhítozik lelkök.
9. De úgy jár a pap is, mint a nép; megbüntettem őket az ő útaikért, és megfizetek néki cselekedeteiért.
10. Esznek majd, de meg nem elégesznek; fajtalanok, de nem szaporodnak, mert megszüntek az Úrra vigyázni.
11. Paráznaság, bor és must elveszi az észet!
12. Népem az ő bálványát kérdezi, és az ő pálczája mond néki jövődőt; mert a fajtalanság lelke megtéveszt, és paráználkodnak az ő Istenök megett.
13. A hegyek tetején áldoznak és a halmokon füstölnek: a cserfa, a nyárfa és a tölgyfa alatt, mert kedves annak az árnyéka. Ezért paráználkodnak a ti leányaitok, és házasságtörők a ti menyeitek.
14. Nem büntetem meg leányaitokat, hogy paráználkodnak, menyeiteket sem, hogy házasságtörők, mert ők magok is félremennek a paráznákkal és áldoznak a kurvákkal. De az értelmetlen nép elbukik.
15. Ha te paráználkodol is Izráel, csak a Júda ne vétkezzék! És ne járjatok Gilgálba, és ne menjete fel Beth-Avenbe! és ne esküdjetek így: Él az Úr!
16. Mert szilajkodik Izráel mint a szilaj üsző; most tágas földön legelteti őket az Úr, mint a bárányt.
17. Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára!
18. Ivásuk elfajult, untalan paráználkodnak; igen szeretik pajzsaik a gyalázatot.
19. Szárnyaihoz köti őt a szélvész, és megszégyenülnek áldozataik miatt.

5.rész

1. Halljátok meg ezt, ti papok! Figyeljete, Izráel háza! Hallgassatok ide királynak háza; hiszen reátok vonatkozik az ítélet, mert törre lettetek Miczpának, és kiterített hálóvá a Táboron.
2. Szertelen a hitehagyottak öldöklése, de én mindnyájok fenyítéke leszek.
3. Jól ismerem én Efraimot, és Izráel nincs elrejtve előlem; hiszen most is paráználkodol Efraim! megfertőztetett az Izráel.
4. Nem engedik őket az ő cselekedeteik megtérni az ő Istenökhöz, mert paráznaság lelke van közöttük, és nem ismerik az Urat.
5. Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, Izráel és Efraim bűneik miatt vesznek el; velök együtt Júda is elvész.

6. Juhaikkal és ökreikkel mennek keresni az Urat, de nem találják; eltávozott az ő tőlük.
7. Hűtlenül cselekedtek az Úr ellen, mert idegen fiakat nemzettek; most azért megemészti őket az újhoid, örökségeikkel egyben.
8. Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, a tárogatót Rámában; rivalgjatok Beth-Avenben: Utánad Benjámin.
9. Efraim pusztává lesz a büntetés napján; Izráel törzsei ellen kijelentettem a változhatatlan ítéletet.
10. Júda fejedelmei olyanok, mint a határrontók; kiontom rájuk az én haragomat, mint a vizet.
11. Efraim el van nyomva, összetörve az ítélettől, mert tetszett néki követni az emberi rendelést!
12. Én pedig olyanná lettem Efraimnak, mint a moly, és a Júda házának, mint a rothadás.
13. Láta ugyan Efraim a maga betegségét, Júda is a maga sebet, és Efraim Assiriához folyamodott és küldött Járéb királyhoz; de az nem tud titeket meggyógyítani, és nem veszi le rólatok a sebet.
14. Mert olyan leszek Efraimnak, mint az oroszlán, és Júda házának, mint az oroszlán-kölyök. Én, én szagatom szét; elmegyek, felkapom, és nem lesz, a ki megszabadítsa!
15. Elmegyek, visszatérek helyemre, mígnem megismerik, hogy vétkeztek, és keresni fogják az én orczámat. Nyomorúságukban keresnek majd engem!

6.rész

1. Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert ő szaggatott meg és ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket!
2. Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az ő színe előtt.
3. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az ő kijövele bizonyos, mint a hajnal, és eljő hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, a mely megáztatja a földet.
4. Mit cselekedjem veled Efraim? Mit cselekedjem veled Júda? Hiszen szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő és mint a korán múló harmat.
5. Azért vertem meg a próféták által és megölöm őket az én számnak beszédével. Bizony, a te ítéleteid olyanok, mint a kelő nap.
6. Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.
7. De ők, mint Ádám, áthágták a szövetséget; ott cselekedtek hűtlenül ellenem.
8. Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva.
9. És miképen tolvajok leselkednek, úgy tesz a papok szövetkezete; gyilkolnak a sikemi úton; bizony, gonosz dolgokat cselekesznek.
10. Rettenetes dolgokat látok Izráel házában. Ott van Efraim paráználkodása; meg van fertőztetve Izráel.
11. Júda! a te számodra is készített aratást, mikor fordítok az én népemnek fogságán.

7.rész

1. A mikor gyógyítani akarnám Izráelt, akkor tudódik ki Efraim vétke és Samaria gonoszsága; mert csalárdul cselekesznek, tolvaj tör be, és rabló fosztogat az utcán.
2. És eszökbe sem veszik, hogy emlékezem minden gonoszságukra. Most körülvették őket az ő cselekedeteik, a melyek színem előtt vannak.

3. Gonoszságukkal gyönyörködtetik a királyt, és hazugságaikkal a fejedelmeket.
4. Mindnyájan házasságtörők; olyanok, mint a kemence, a melyet befűt a sütő; szünetel a tüzeléssel, a tészta bekovácsolásától annak megkeléséig.
5. Királyunk napján a fejedelmek beteggé lesznek a bor hevétől; csúfolóknak nyújtja az ő kezét.
6. Mert, mint a kemence, közelednek álnokságukban az ő szívökkel. Egész éjszaka alszik az ő sütőjök; reggel ég, mint a lángoló tűz.
7. Mindnyájan tüzesek, mint a sütő kemence, és megemésztk biráikat. Királyaik mind elhullottak. Nincs köztök senki, a ki hozzám kiáltana.
8. Efraim összekeveredett a népekkel. Olyanná lón az Efraim, mint a meg nem fordított pogácsa.
9. Idegenek emésztk erejét, de ő nem veszi észre. Ősz hajjal is hintve van már, és azt sem veszi észre.
10. Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, és még sem térnek vissza az Úrhoz, az ő Istenökhöz, és nem keresik őt mindennek daczára sem.
11. És olyan lett Efraim, mint az együgyű galamb: balgatag! Égyiptomhoz kiáltanak, Assiriához folyamodnak.
12. De a mint mennek, kiterjesztem hálómat ellenök; levonszom őket, mint az ég madarát; megbüntetem őket az ő gyülekezetöknek adott kijelentés szerint.
13. Jaj nékik, mert eltávoztak én tőlem! Pusztulás reájok, mert vétkeztek ellenem. Én ugyan megszabadítanám őket; de ők hazugságot szólnak ellenem!
14. És nem kiáltanak hozzám szívökből, hanem ordítznak ágyasházaikban; a búza és a must miatt gyúlnak egybe; ellenem fordulnak.
15. Pedig én tanítottam őket, én erősítettem meg karjokat, és ők mégis gonoszt gondolnak ellenem.
16. Megtérnek, de nem a magasságos Istenhez. Olyanok, mint a csalárd kézív. Fegyvertől hullnak el fejedelmek, az ő nyelvöknek mérge miatt. Ez lesz gyalázatjok Égyiptom földén.

8.rész

1. Szádhoz a kürtöt! Mint a sas, úgy jön az Úr házára! Mert megszegették az én frigyemet, és vétkeztek az én törvényem ellen!
2. Kiálnak hozzám: Én Istenem! mi, az Izráel, ismerünk tégedet!
3. Megvetette Izráel a jót, kergesse hát az ellenség.
4. Királyt emeltek ők; de nem én általam; fejedelmet választottak, de tudtomon kívül. Ezüstjökből és aranyukból bálványokat formáltak; csak azért, hogy semmivé legyen.
5. Megútálta a te borjúdat, oh Samaria! Haragom felgerjedd ellenök. Meddig nem lehetnek még tiszták?
6. Mert ez is Izráelből való! kézműves csinálta azt, és nem Isten az. Bizony forgácscsá lesz Samaria borjúja!
7. Mert szelet vetnek és vihart aratnak. Nem indul szárba; termése nem ad lisztet; ha adna is, idegenek nyelik be azt.
8. Elnyeletett Izráel! Olyan immár a népek közt, mint az edény, a melyen nincs gyönyörűség.
9. Mert ők Assiriához folyamodnak; Efraim magában bolygó vadszamár; szeretőket bérelnek.
10. De ha bérelnek is a pogányok közt, most összegyűjtöm őket, és kezdenek majd lefogyni a fejedelmek királyának terhétől.
11. Mivel megszaportotta Efraim az oltárokat a bűnre, bűnre vezették őt az oltárok.
12. Ha tízezer törvényt írnék is elébe, idegennek tekintenék azokat.
13. Nékem szánt áldozatképen húst vágnak és esznek; az Úr nem tekint azokra kedvesen. Immár

megemlékezik az ő álnokságukról, és megbünteti az ő vétkeiket; Égyiptomba fognak ők visszatérni.

14. Most Izráel elfeledkezett az ő alkotójáról és palotákat épített; Júda megerősített városokat szaporított. De én tüzet bocsátok városaira, és az emészti meg az ő erősségeit.

9.rész

1. Ne örvendezz Izráel oly vígan, mint a pogányok; mert paráználkodással elszakadtál a te Istenedtől, és szeretted a bűnbért minden búzaszérűn.

2. Szérű és sajtó nem tartja el őket; hiányozni fog abból a must.

3. Nem maradnak az Úr földén, hanem Égyiptomba tér vissza Efraim; Assiriában tisztátalant esznek.

4. Nem áldoznak az Úrnak borral; és nem lesznek kedvesek előtte. Áldozataik olyanok lesznek, mint a gyásztornak kenyere; mindnyájan, a kik abból esznek, megfertéztetnek, mert kenyerek csak étvágyuknak szolgálnak; nem jut be az Úr házába.

5. Mit cselekesztek majd az ünnepnek napján, az Úr ünnepnapján?

6. Mert ímé elbujdosnak a pusztulás miatt; Égyiptom gyűjti be, Móf temeti el őket. Ezüst kincset a csalán öröklő; tövis lesz sátoraikban.

7. Elérkeztek a számadásnak napjai; elérkeztek a megtorlásnak napjai; megtudja majd Izráel! Bolond a próféta, őrrült a léleknek embere a te vétked sokasága miatt és mert akkora a gyűlölség.

8. Efraim szétnéz az én Istenem mellett. A prófétának minden útaira hálót vettett; gyűlölség van Istenének házában.

9. Mélyen elfajultak, mint Gibeá napjaiban; de megemlékezik álnokságaikról, és megbünteti az ő gonoszságokat.

10. Mint szőlőfürtöket a pusztában, úgy találtam Izráelt; mint a fügefafa első termésének zsengejét, úgy néztem a ti atyáitokat; de bementek Baál-Peorhoz és a gyalázatosnak adták magukat, és útálatossá váltak, mint a mit szerettek.

11. Efraim! Elszáll dicsőségök, mint a madár! Nem lesz szülés, sem terhesség, sem fogamzás!

12. Mert még ha felnevelnék is fiaikat, mégis gyermektelenné teszem őket; sőt még nekik is jaj, ha elfordulok tőlök.

13. Efraim, a mint néztem, mint Tírus van plántálva a mezőben; de Efraimnak mégis az öldöklőhöz kell kihoznia az ő fiait.

14. Adj nekik oh Uram! Mit adj? Adj nekik meddő méhet és kiszáradt emlőket.

15. Minden gonoszságuk Gilgálban van, mert ott gyűlöltem meg őket. Cselekedeteik gonoszsága miatt kiűzöm őket házamból; nem szeretem őket többé; fejedelmeik mindnyájan pártütők.

16. Meg van verve Efraim, gyökerök elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méheknek szerelmes magzatit.

17. Elveti őket az én Istenem, mert nem hallgattak reá, és bujdosókká lesznek a pogányok között.

10.rész

1. Buja szőlőtő az Izráel, a mely termi az ő gyümölcsseit. Gyümölcsének sokasága szerint sokasította meg oltárait, földének jósága szerint jó sok oszlopot állított fel.

2. Csalárd a szívök; de most meglakolnak! Ő maga töri le oltárait; elpusztítja bálványait.

3. Bizony mondják most: Nincsen királyunk, mert nem féljük az Urat, és a király mit segíthet rajtunk?!

4. Össze-vissza beszéltek; hamisan esküdtek; szövetséget kötöttek; de mint a bürök a mező barázdáin, úgy sarjadzik ki az ítélet.
5. Beth-Aven borjúi miatt aggódnak Samaria lakói. Bizony megsiratja azt az ő népe, és papjai is remegnek miatta, az ő dicsősége miatt; mert eltávozott az attól.
6. Azt magát is Assiriába vonszolják ajándéku Jábé királynak. Szégyent vall Efraim, és megszégyenül Izráel az ő tanácsa miatt.
7. Elveszett Samaria! Az ő királya, mint forgács a víz színén!
8. És Aven magaslatai, az Izráel vétke, lerontatnak. Tövis és bogácskóró növi be oltárait, és mondják majd a hegyeknek: Borítsatok be minket! a halmoknak pedig: Omoljatok reánk!
9. Gibeá napjaitól fogva vétkezél, oh Izráel! Ott maradtak; nem érte őket Gibeában a harc a gonoszság fiai ellen.
10. Megfenyítem hát őket kedvemre! Népek gyülekeznek ellenök, a mikor megkötöztetnek kettős gazságukért.
11. Efraim szoktatott üsző, a mely szeret nyomtatni; de én rámegyek az ő szép nyakára: igába fogom Efraimot; Júda szántani fog, Jákób boronál néki.
12. Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántsatok magatoknak új szántást; mert ideje keresnetek az Urat, míg nem eljő, hogy igazság esőjét adjon néktek.
13. Istentelenséget szántottatok, álnokságot arattatok. Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bíztál a te utadban és vitézeidnek sokaságában!
14. Azért zendülés támad a te néped között, és minden te erősséged elpusztítatik, a miképen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcnak napján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik.
15. Így cselekszik veletek Beth-El, a ti nagy gonoszságtokért; hajnalra bizony elvész Izráel királya!

11.rész

1. Mikor még gyermek volt Izráel, megszerettem őt, és Égyiptomból hívtam ki az én fiamat.
2. A mint hívták őket, úgy mentek el előlük: a Baáloknak áldoztak és a bálványoknak füstöltek.
3. Pedig én tanítottam járni Efraimot; ő vette őket karjaira, de ők nem ismerték el, hogy én gyógyítottam meg őket.
4. Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel, és olyan voltam hozzájuk, mint a kik leemelik szájukról az igát, és ételt adtam nyájasan eleikbe.
5. Nem tér vissza Égyiptom földére; hanem Assiria lesz az ő királya, mert nem akarnak megtérni.
6. És fegyver száll az ő városaira, és elpusztítja az ő zárait, és felemészti őket az ő szándékaik miatt.
7. Mert az én népem átkodottan hajlandó elfordulni tőlem. Ha hívogatják is őt a magasságos Istenhez, senki nem indul meg rajta.
8. Miképen adnálak oda Efraim, szolgáltatnálak ki Izráel!? Miként adnálak oda, mint Admát, tennélek olyanná, a milyen Seboim?! Megesett bennem az én szívem; fellángolt minden szánalmam!
9. Nem végzem el haragomnak hevét; nem fordulok vissza Efraim vesztére; mert Isten vagyok én és nem ember, a Szent te közötted, és nem haraggal jövök én.
10. Az Urat fogják követni. Ordít, mint az oroslán; ha ő ordít, remegve gyűlnek össze fiak napnyugot felől.
11. Rettegve jönnek elő, mint a madár, Égyiptomból, és mint a galamb, Assiriának földéből; és letelepítem őket házaikba, ezt mondja az Úr!
12. Körülvett engem Efraim hazugsággal, az Izráel háza pedig csalárdsággal; de Júda uralkodik még az Istennel és a hűséges Szenttel.

12.rész

1. Széllel táplálkozik Efraim és fut a keleti szél után. Mindennap szaporítja a hazugságot és a sanyargatást, és frigyét szereznek az Assirussal és Égyiptomba visznek olajat.
2. Pere van az Úrnak a Júdával is, és megbünteti Jákóbot az ő útai szerint. Cselekedetei szerint fizet meg néki.
3. Anyja méhében sarkon fogta bátyját, és mikor erős volt, küzdött az Istennel.
4. Küzdött az angyallal és legyőzte; sírt és könyörgött néki. Béthelben találta meg őt, és ott beszélt velünk.
5. Bizony az Úr, a seregeknek Istene; az Úr az ő neve.
6. Térj hát vissza a te Istenedhez; őrizd meg az irgalmasságot és az ítéletet, és bízzál szüntelen a te Istenedben.
7. Kanaánita ő! Hamis mértékek vannak kezében; szeret mást megcsalni.
8. És Efraim ugyan ezt mondja: Bizony meggazdagodtam; vagyont szerzettem magamnak. Semmi szerzeményemben nem találnak rajtam álnokságot, a mely bűn volna!
9. De én vagyok az Úr, a te Istened Égyiptom földétől kezdve. Újra sátorok lakójává teszek téged, mint az ünneplés napjain.
10. Mert én szólottam a prófétákhoz; én sokasítottam meg a látásokat, és én szólottam hasonlatokban a próféták által.
11. Ha Gileád a gonoszság városa, bizony semmivé lesznek! Gilgálban ökrökkel áldoznak; de oltáraik is olyanokká lesznek, mint a kőrákások a mező barázdáin.
12. Jákób Aram földére bujdosott, és egy asszonyért szolgált az Izráel, és egy asszonyért pásztorkodott.
13. És próféta által hozta fel az Úr Izráelt Égyiptomból, és próféta által tartatott meg.
14. Gonoszul ingerelte Efraim az Istent; de rajta szárazsítja a sok vért, és gyalázatosságát megfizeti néki az ő Ura.

13.rész

1. Efraim szólott volt, rettegés: nagygyá lett Izráelben, de vétkezett a Baállal, és meghalt.
2. Most is többítik bűneiket és csinálnak magoknak öntött képeket az ő ezüstjükből, bálványokat az ő eszök szerint. Képfaragók csinálmánya mindaz! Róluk mondják: Emberek, a kik áldoznak, borjúkat csókolnak!
3. Azért olyaná lesznek, mint a reggeli felhő és mint a harmat, a mely korán eltűnik; mint a szérúról elsodort polyva és mint a kéménynek füstje.
4. Pedig én vagyok az Úr, a te Istened Égyiptom földétől fogva. Nem ismerhetsz más Istent kivülem, és rajtam kívül nincs más szabadító!
5. Én ismertelek téged a pusztában, az eltikkadt földön.
6. A mint legeltek: elteltek; elteltek és szívök felfuvalkodék: azért hát elfelejtkezének rólam.
7. De olyan is leszek hozzájok, mint az oroslán; mint a párducz, úgy lesekedem az úton.
8. Rájok rohanok, mint a kölykétől megfosztott medve, és széttépem szívök borítóját, és felfalom ott őket, mint egy nöstény oroslán. A mezei vad szagatja szét őket!
9. Romlásodra lett Izráel, hogy ellenem törekedtél, a te segítőd ellen.
10. Hol van hát a te királyod, hol van, hogy megoltalmazzon minden városodban? És biráid, a kik felől ezt mondád: Adj nékem királyt és fejedelmeket!
11. Adtam néked királyt haragomban, és elvettem az én búsulásomban!

12. Egybe van kötve Efraim álnoksága; eltéve az ő bűne!

13. A szülőasszony kínjai lepik meg őt; oktalan fiú ő, mert a kellő időben nem jó ki anyjának méhéből.

14. Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed oh halál?! Hol van a te romlásod oh Seol?! Megbánás elrejtett én előlem.

15. Mert bár a testvérek közt ő a legvirágzóbb: feljő a keleti szél, az Úr szele támad fel a pusztából; kiszárad kútfeje, elapad forrása: az rabolja ki minden drága kincseinek tárházát.

14.rész

1. Meglakol Samaria, mert daczolt az ő Istenével. Fegyver által hullanak el; csecsemőik földhöz veretnek, és terhes asszonyaik ketté vágatnak.

2. Térj vissza hát Izráel az Úrhoz, a te Istenedhez, mert elbuknál álnokságod miatt!

3. Vigyetek veletek beszédeket, és térjete vissza az Úrhoz! Mondjátok néki: Végy el minden álnokságot! És fogadd el azt, a mi jó, és ajkaink tulkaival áldozunk néked.

4. Assiria nem segít meg minket; lóra sem ülünk, és nem mondjuk többé kezeink csinálmányának: Istenünk! Mert nálad talál kegyelmet az árva.

5. Kigyógyítom őket hűtlenségökből; szeretem őket ingyen kegyelemből, mert elfordult tőlök az én haragom.

6. Olyanná leszek Izráelnek, mint a harmat. Virágozni fog, mint a liliom, és gyökeret ver, mint a Libánon.

7. Kiterjednek az ő ágai, és olyan lesz az ő ékessége, mint az olajfáé, illata pedig, mint a Libánoné.

8. Visszatérnek az ő árnyékában lakók, és felelevenednek, mint a búzamag, és virágoznak, mint a szőlőtő; híre olyan lesz, mint Libánon boráé.

9. Efraim így szól: Mi közöm nékem többé a bálványokhoz?! Én meghallgatom és figyelek reá. Olyan vagyok, mint a zöldelő cziprusfa! Tőlem származik a te gyümölcsöd!

10. Kicsoda a bölcs, hogy értse ezeket? Kicsoda az értelmes, hogy eszébe vegye ezeket?! Bizony igazak az Úrnak útai, és az igazak járnak azokon, az istentelenek pedig elesnek rajtok.